

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 327. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064846992/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Inde bag Tapetdøren hørte han Susan hulke og Bryntes Stemme trøste.

Susan, hvorfor græder du? Så du ej Brynte og mig *før* Dødsbæ-
rerer? Hvad vilde du mer? Ventede du ikke *ham*, din sidste Brud-
gom? Vilde du Evigheden – og vilde du skabe den selv: Brynte?

Han smilte midt i sit Blod.

Susan, du sneg dig til den Brudgom! Vær ej vis på dit Bryllup –
med ham! Stol kun på din sidste Bejler!

Og jeg, Steffan?

Han krympede sig, men Blodet bandt ham til Spejlet, til den Gud,
han *havde* født: ham selv, hvem Blodet var ofret til Gave – og Læn-
ke ...

Susan, vi spurgte begge, for at svare os selv! Og dog – hvad er din
Brøde mod min? Er jeg ikke Ophav til den som til dens Straf: vore
Spørgsmåls Svar?

Ti – den ukendte Gud, han *havde* vist sig, i sin Tjeners Skikkelse:
Døden!

Se Gud og dø? Nej, dø – og se ham!

Susan, græd for din mistede Evighed – jeg græder for min vundne
Almagt!

Døden, han havde kaldt på den – for at fly den! forjættet den den-
ne Slægt – for at møtte den! Ja, for at narre den og deres Herre ... Nu
havde *den* narret *ham* – for hans Herre! Nu så han den bag sin som
bag Bryntes Bejler! Og bag den igen? Ingen! En ukendt Gud!

Og i hans Sted: sig selv, Gud som han havde krævet og var blevet!

Og da – hans Ed? Nu stævnedes al Värmland til Festen – og inden
Sanct Knut ...

Susan, græd for mig, den vanskabte Gud: Guden med Almagt, men
uden Alvidenhed! din Brudgom – og Morder!

Ulvehylene sukkede bestandigt, fjærnt i Natten. Hjulet gik, hvile-
løst, i Persberg. Madlugt fyldte Stuen, og Uret dikkede fra Mørket:

! Går som i Dag! I Går som i Dag!

Men nu – han jog sammen – slog det 1.

En Time var alt leden af Lucia-Nat, den Nat, hvori de var Guder,
Brynte og han, i hendes, Guro Rysserovas Følge, den Nat, som de
skulde skabe til Morgen – at møde den Ukendte, hans Vilje og deres
Dom ...